

TRẠI HOÀNG HOA THÁM SƯ ĐOÀN NHẢY DÙ, QL-VNCH

Một thời để nhớ

Lời cảm tạ: chân thành cảm ơn Anh Hưng(Canada), anh Dũng 93, Anh Lan Chi, Hùng(Chicago) đã góp ý cùng với sự khích lệ của ĐT Chi Lăng, ĐT Trương Dương, anh Khinh 90, và anh Thiện 94 đã giúp tôi hoàn thành bài viết này, Xin Đa Tạ.

MĐ Vũ Viên

Mỗi độ tháng Năm về, lòng bồi hồi nhớ lại Mùa Hoa Phượng, màu hoa tươi thắm, đỏ tươi như màu Nón Đỏ mà Bố tôi và tôi đã từng đội, màu nón ấy gợi nhớ cho tôi biết bao là kỷ niệm, và dù có đi đâu, ở đâu hay bất chợt gặp những cây Phượng ở nơi nào đó, tôi vẫn không bao giờ quên được những hàng cây Phượng trong Trại Hoàng Hoa Thám. Những ai đã từng ở Sài Gòn cho đến tháng 04 năm 1975, chắc hẳn còn nhớ trên con đường LÊ VĂN DUYỆT, hướng từ Sài Gòn về Bà Quẹo, cách Ngã Tư Bảy Hiền khoảng non một cây số, về bên tay phải là Trại Hoàng Hoa Thám, nơi đặt bản doanh Bộ Tư Lệnh Sư Đoàn Nhảy Dù, trong đó có Trại Gia Bình Hoàng Hoa Thám, nơi trú ngụ của vợ con và thân nhân các Chiến Binh Nhảy Dù.

Nơi đó, với tôi có thật nhiều kỷ niệm, kéo dài từ tuổi thơ cho đến ngày tôi trưởng thành và trở thành người lính Nhảy Dù. Tôi chỉ còn nhớ mờ mờ khi gia đình tôi theo sự di chuyển của Bộ tôi từ Biên Hòa(TĐ7ND) về Trại Gia Bình, lúc đó Cổng “C” còn nằm tận bên trong, hai bên đường vào Cổng “C” dành cho Gia Đình Binh Sĩ ra vào vẫn còn là những bãi đất trống. Tuổi thơ của tôi và các bạn cùng trang lứa là những ngày bắt đẽ, thả diều, bắn bi, chơi cù, chơi đáo, đào chì (*), tắm Quân xa (**)... thậm chí chơi đánh trận giả đều nằm trong vòng dây kẽm gai của Căn Cứ Hoàng Hoa Thám.

Tôi học lớp Nhì(lớp 4) thầy giáo Hòe, lớp Nhất (lớp 5) thầy giáo Pháp và thi đậu vào Trường Công Lập Hồ Ngọc Cẩn năm 1966. Tôi còn nhớ cùng lớp có Hiệu, Hành (con ông Cúc); Lua(con ông Tư); Chung(con ông Nhuận); Kim(con ông Thuận); Phụng, Lan(con ông Tấn); Mỹ Hoa, Minh ”lừa”(con ông Hạnh); Thập, Dũng ”C”, Sáng ”sịt”, Lâm Bền, Khánh, Loan, Tấn, v.v..

Trong Trại Gia Bình có mái trường Thống Nhất do Cha Vũ Ngọc Đáng làm Hiệu Trưởng, nhờ Ngài mà tất cả con em của lính đều được đi học. Nếu đi học Tiểu học Ngài không lấy tiền học phí, học Trung Học Đệ nhất Cấp học phí tiếp Ngài mở rộng lên Cấp, thì Ngày Đen Tối trường Thống Nhất của Ngài cũng bị đi tù vì là Trung tá, sau đó tuy bên đó nhưng Ngài học sinh bé nhỏ ngày năm Trường Thống họp mặt vào Ngày Thánh trợ và giúp đỡ. Con viết một nén nhang kính thay mặt toàn thể Cựu muôn đời tri ân Cha đã chúng con có được con

**Di ảnh Cố LM Trung Tá
Mathia VŨ NGỌC ĐÁNG
Tuyên Ủy Trưởng
SDND/QL-VNCH
05/APR/1925 - 21/DEC/2007**

em của lính đều được đi học. Nếu lấy tiền học phí, học Trung chỉ đóng một nửa, rồi kể đến Trung Học Đệ Nhị ấy sập đến và ngôi Cha cũng bị xóa sổ, cấp bậc của Ngài lúc ấy Ngài đi HO qua Mỹ, vẫn luôn nhớ đến các nào, nên vì thế hàng Nhất (SDND) tổ chức Micae(29-9)do Ngài yểm những dòng chữ này như cần dâng lên Cha và xin Học sinh Thống Nhất khai sáng, giúp đỡ cho chữ để bước vào đời.

Ngài qua Mỹ định cư Ruân(Cựu ĐĐT ngày Ngài qua đời(21-12-2007). Xin thay mặt toàn thể Cựu Học Sinh Thống Nhất, chân thành cảm ơn anh Ruân cùng Gia Đình đã chia ngọt, xẻ bùi với Cha trong những tháng ngày qua.

và ở cùng nhà với anh 92/TĐ9ND) cho đến

Trại Hoàng Hoa Thám từ cấp Lữ Đoàn lên cấp Sư Đoàn nên vì thế phải mở rộng doanh trại, gia đình tôi cũng vì thế di chuyển dọn nhà trong Trại Gia Bình tất cả là 4 lần và lần thứ 5 là vĩnh viễn mất tên trại Hoàng Hoa Thám, gia đình tôi “Được” đi vùng Kinh Tế

Mới đợt đầu và Trại Gia Bình Hoàng Hoa Thám ấy mãi mãi là ký ức dù rằng nó vẫn đang hiện hữu... sau đó, nơi ấy được phép đi vào vì đã trở thành khu dân cư, mỗi lần có dịp đi qua lòng bàng hoàng nhớ lại cảnh cũ người xưa, mỗi người mỗi ngã, kẻ ly hương người ở lại... ngậm ngùi, chua xót, có chút gì cay cay trên đôi mắt, nhớ những hàng cây Điệp Tây kéo dài từ Cổng A đến Khố Bổ Sung thỉnh thoảng chen lẫn vài cây Phượng nở rộ vào mùa hè, màu Hoa Phượng đỏ tươi như những chiếc Nón Đỏ, màu nón của Binh chủng Nhảy Dù mà tôi đã chọn để tiếp nối bước chân Bố tôi là người lính Nhảy Dù. Những trưa hè, đi dưới hai hàng cây, lác đác vài cây Phượng trở hoa, tiếng ve sầu kêu inh ỏi, khung cảnh thật yên bình, người Chiến Binh còn nhớ đến mùa hè năm nao? Ít nhiều trong chúng ta, ai cũng có một mùa hè cho riêng mình và... giá như... nhớ... nhớ... nhớ lắm Hoàng Hoa ơi!!!

Vì nhà trong Trại Gia Bình nên những ký ức về chiến tranh luôn hiện hữu, nhớ Tết Mậu Thân, bác Thạch Phòng 2/Bộ Tư Lệnh ở đầu nhà đã hy sinh tại Ngã tư Bảy Hiền, tiếng khóc của vợ Bác Thạch và ánh mắt ngơ ngác của những đứa con Bác mãi mãi không bao giờ quên, tôi cũng theo chân gia đình bác lên Nghĩa Trang Gò Vấp để đưa tiễn Bác Thạch. Sau này, Quỳnh con trai bác cũng đi lính Nhảy Dù, Tiểu Đoàn 14 Nhảy Dù, Hồng, chị Quỳnh lấy chồng là Anh Minh Đại Đội 3 Trinh Sát Nhảy Dù, lứa chúng tôi, khi lớn lên phần đông đều chọn màu Nón Đỏ và các bạn tôi cũng đã hy sinh cho Tổ Quốc như Hưng, Thắng (Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù), Hòa (Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù), Toàn (Đại Đội 2 Công Binh Nhảy Dù), Khánh đi Hạ Sĩ Quan và Tử trận, Sơn (con ông Tuệ) đi Hạ Sĩ Quan và cũng Tử trận... lâu quá không còn nhớ được nhiều, nếu các bạn nào đã từng sống trong Trại Gia Bình còn nhớ ai xin tiếp tục ghi vào.

Còn nhớ khoảng thời gian khốc liệt của cuộc chiến như: cuộc hành quân Hạ Lào 71, An Lộc 72, tôi, mẹ tôi, và những người vợ lính trong Trại Gia Bình khắc khoải chờ tin Chồng, Con... từ chiến trường qua những người lính bị thương trở về. Lúc mùa Hè Đỏ Lửa nơi Sân Banh, kế bên là Bệnh Viện Đỗ Vinh vào khoảng chiều tối những chiếc trực thăng tản thương những người lính từ chiến trường An Lộc về, tôi, mẹ tôi, và những người vợ lính trong Trại Gia Bình cũng ứa lên đón thương binh và hỏi thăm tin tức người thân qua những người lính bị thương, di tản bằng trực thăng từ chiến trường về Bệnh Viện Đỗ Vinh (lúc đó Bố tôi ở Đại Đội 81/Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù đang tham chiến tại Mặt Trận AN LỘC)... và như thế... những vành khăn tang vội vã, tiếng khóc của những người vợ, ánh mắt buồn nhớ của những người con, Nhảy Dù oai hùng lắm, thương vong cũng nhiều lắm.... Nếu ai đã từng sống trong Trại Gia Bình mới hiểu thấu những chịu đựng, mong chờ của người vợ lính. Tôi còn nhớ, khi Bố tôi đi hành quân, hàng tháng Mẹ tôi thường lên Hậu Cứ gọi Cafe, thuốc lá, loại mà Bố tôi thích, kèm theo 2 lon guigoz mắt ruốc xào với thịt ba chỉ hoặc những gì cần thiết do Bố tôi gửi thư về yêu cầu khi Mẹ tôi lên nhận lương từ ông Kế Toán Trưởng Đại đội. Sau này Mẹ tôi cũng vẫn làm như thế khi tôi trở thành người lính Nhảy Dù và cũng đi hành quân, xin cảm ơn Mẹ đã luôn chu đáo cho Bố và con, và tôi càng thấm thía nỗi mong chờ của người vợ, người Mẹ có chồng, con là lính Nhảy Dù. Xin vinh danh những người Mẹ, Vợ, Chị có Chồng, Con,

Em là Lính Nhảy Dù đã hy sinh trong cuộc chiến vừa qua, những mất mát đó không gì có thể bù đắp được và những chịu đựng ấy thật to lớn. Xin Kính Phục tấm lòng chịu đựng của Quý Mẹ, Vợ, và Các Chị. Xin Kính Cảm thắp nén nhang lòng dâng lên tất cả các Chiến Sĩ đã hy sinh cho Tổ Quốc.... Luôn nhớ và Tri Ân các Chiến Sĩ đã bỏ lại một phần thân thể cho Quê Hương.

Trại Hoàng Hoa Thám với những hàng cây Điệp chạy dài từ Cổng “A”, đi thẳng khoảng

vài trăm mét, bên phải sẽ gặp Trại Trần Quý Mai, Hậu Cứ Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù, xích lên chút nữa, bên trái là Ngõ Thánh Đường(nhà thờ của Sư Đoàn Nhảy Dù) và mái trường Thống Nhất thân yêu, đi thẳng, bên trái là Phòng Sĩ Quan Trục Sư Đoàn, kế bên là nơi trưng bày những chiến lợi phẩm như: Thượng Liên 12.7 ly, Đại pháo 130 ly, xe tăng T54, và các súng Cộng Đồng khác cùng những hình ảnh về Đoàn Quân Mũ Đỏ đã tịch thu qua các cuộc

hành quân, bên tay phải là Sân Cờ Bộ Tư Lệnh, rẽ trái là nơi làm việc của các Phòng 1, 2, 3, 4, và Phòng Tâm lý Chiến thuộc Bộ Tư Lệnh, rẽ trái lần nữa sẽ gặp Bệnh Viện Đỗ Vinh, Sân Đá Banh, đi thẳng nữa sẽ gặp Đại Đội 1 Quân Y, Tiểu Đoàn Truyền Tin, Phòng Huấn luyện Tae-kwon-Do, Ban Quân Nhạc, Nhà bếp Sư Đoàn, đằng sau là Phòng Khánh Tiết với những hàng cây Điệp thỉnh thoảng xen vào Cây Phượng Vĩ nở rộ vào mùa Hè kéo dài theo ký ức tuổi thơ của tôi, những ngày cùng các bạn đá banh, bắn chim, tắm Quân Xa(**), đào chì(*) trên sân bắn, lấy chì đồ chàm để chơi đánh đáo... nhớ lắm các bạn Trại Gia Bình ơi.... Trong Trại Hoàng Hoa còn có Trung tâm Huấn Luyện Nhảy Dù, có đài 11 mét (thường gọi là Chuông Cu), khi còn nhỏ, thường theo các bạn đi coi các Chú, các Anh học Nhảy Dù, thỉnh thoảng có Lực Lượng Mỹ đến nhảy Chuông Cu, các bạn và tôi cũng Ô-Kê Salem với Lính Mỹ, chia nhau những hộp đồ hộp, những thanh kẹo Lính Mỹ cho..., nhớ lại thấy tếu, tuổi thơ của bọn mình sống trong Trại Gia Bình là như thế đấy, xin đừng cười.

Cuối con đường kéo dài từ Cổng “A” quẹo phải, đi qua hậu cứ TĐ8ND (đối diện là Câu Lạc Bộ Hoa Dù) là Khố Bỏ Sung/SĐND(đối diện là Trại DAVID-UBLHQS [Ủy Ban Liên Hợp Quân Sự] Bốn Bên). Nơi đây những người lính Nhảy Dù được bổ sung về các Đơn Vị sau khi học dù xong. Đã là lính Nhảy Dù ít nhiều cũng một lần ghé chân Trại Hoàng Hoa Thám như học dù, bị thương điều trị tại Bệnh Viện Đỗ Vinh, hoặc những đơn vị đồn trú trong Căn Cứ Hoàng Hoa Thám như Bộ Tư Lệnh, Quân Y, Truyền Tin, Pháo

Bình, Tiểu Đoàn Yểm Trợ, TĐ8ND, TĐ9ND, TĐ2ND, ĐĐ1TS [Trinh Sát], ĐĐ3TS... và các lý do khác để một lần đặt chân đến Trại Hoàng Hoa Thám.... Nhưng mọi việc không xảy ra như thế và có những trường hợp người lính Nhảy Dù chỉ đúng một lần ghé qua Khôi Bỏ Sung và vĩnh viễn không còn cơ hội để nhận rõ Trại Hoàng Hoa của mình như trường hợp mà tôi được biết, qua lời kể của Cựu Th/úy Dũng 93(khóa 4/71) mãn khóa ngày thứ Bảy và 118 Tân Sĩ Quan, về trình diện Sư Đoàn Nhảy Dù tại Khôi Bỏ Sung rồi lên đường ra mặt trận vào sáng ngày Chủ Nhật hôm sau, trưa Chủ Nhật đã có mặt tại chiến trường, và đã có những người bạn của anh, các Tân Sĩ Quan về Nhảy Dù, chưa được đi phép, chưa được học Dù... đã hy sinh..., [họ] cũng chưa biết rõ Hậu cứ của đơn vị mình, vì thế những người Lính không biết Hậu Cứ của mình và cũng chưa biết rõ về Trại Hoàng Hoa đã ra đi vĩnh viễn.... Đó là sự khốc liệt của cuộc chiến mà người Lính phải chịu đựng.

Trong Trại Hoàng Hoa Thám có hai dãy nhà bán Cafe, quán cơm, ngôi chợ cho Vợ con Lính thường gọi là Chợ Sư Đoàn, nơi phục vụ cho các chiến binh khi bị Cắm trại, nơi lui tới của bạn bè trong Trại, cũng có quán nhậu lai rai, có bàn bi-da, cafe nhạc, điếm tâm, quán cơm... nơi này tôi cũng có dịp quen biết các anh, sau này nghe tin có anh đã hy sinh, có anh trở thành Thương Phế Binh... tôi còn gặp được TS1 [Trung sĩ] Kiệt 83 (hiện ở HOUSTON, TEXAS), anh Phương Kế Toán Trưởng 92, anh Cúc 204 QC [Quân Cảnh]... và cũng chính nơi này, những mối tình của các chàng Chiến Binh với các nàng thiếu nữ (con của Lính Nhảy Dù) đã nên duyên chồng vợ, và cũng có những mối tình không đoạn kết vì Chàng Chiến Binh đã đi mãi không về, Chàng đã hy sinh vì Quê Mẹ... và nước mắt khóc thầm của những nàng thiếu nữ cho những mối tình buồn trong cuộc chiến.... Thịnh thoảng Phòng Tâm Lý Chiến Sư Đoàn tổ chức chiếu phim vào chiều tối cho vợ con Gia Đình Binh Sĩ xem như các bộ phim mà tôi và các bạn thường được xem “Ánh Sáng Miền

Nam”, “Chúng Tôi Muốn Sống”, “Bốn Ngày Phép”, v.v. mỗi lần có chiếu phim là cơ hội gặp gỡ của đám nhóc tụi tôi, đề tụ tập chọc phá mọi người....

Xin Quý Vị dừng lại, ghé vào một quán Cafe ở Chợ Sư Đoàn, uống một ly cafe, hút một điếu thuốc CAPSTAN, nghe một vài bản nhạc để sống lại quãng thời gian năm ấy.... Bản nhạc “Anh không chết đâu Anh” về người Sĩ Quan Pháo Binh Nhảy Dù, Đại úy Dương đã hy sinh tại Ngọn Đồi 31 trong cuộc hành quân HẠ LÀO, kiêu hùng lắm! Riêng bản nhạc “Người ở lại CHARLIE” nói về sự hy sinh của Cố Đại Tá [Nguyễn Đình] Bảo, Tiểu Đoàn Trưởng Tiểu Đoàn 11 Nhảy Dù tại Căn Cứ CHARLIE, trong đó có Người Tài Xế kiêm Cận Vệ là Chú Thạch Phi, cấp bậc Trung Sĩ, khi nghe bản nhạc này lòng chợt buồn, có gì nghèn nghẹn... vì nhà chú Phi ở cùng dãy nhà với tôi trong Trại Gia Bình, thỉnh thoảng Chú lái xe JEEP đi công tác và ghé thăm nhà, Chú thường chở 2 thằng con trai của Chú, Cà Ri Lớn, Cà Ri Nhỏ, và tôi trên chiếc xe JEEP lạng một vòng Sư Đoàn cho thỏa chí, đôi lúc Chú cũng kể chuyện hành quân cho tôi nghe, Chú rất hiền và thương vợ con. Ngày nhận tin Chú tử trận, vợ Chú xỉu lên, xỉu xuống vì một nách 4 đứa con, tôi thấy đôi mắt của 2 thằng Cà Ri đờm vẻ buồn buồn... rồi thời gian trôi qua, tôi cũng là người Lính Nhảy Dù và từ ấy tôi cũng mất liên lạc với gia đình Chú. Sau cái ngày Võ Tỏ, không biết gia đình Chú và 2 thằng Cà Ri về đâu? Bỗng nhiên tình cờ tôi liên lạc được với Hùng (con ông Đoàn, Bộ Chỉ Huy Pháo Binh) nhà ở gần tôi và nhà Cà Ri Lớn, hiện ở Mỹ, Chicago, Illinois cho tôi biết vào đầu tháng 4/75 có gặp thằng Cà Ri Lớn, đi lính Nhảy Dù, Tiểu Đoàn 14, cùng Đại Đội 143 với Hùng, tên nó là Thạch Hùng và như thế nó cũng tiếp nối bước chân của Chú Phi, Bố nó, là đi lính Nhảy Dù, cho mãi đến bây giờ tôi mới biết được tên trong khai sinh của thằng Cà Ri Lớn là Thạch Hùng, mọi tin tức về nó và gia đình cũng chỉ có thế, cầu xin anh linh của Chú Phi luôn phù hộ cho vợ Chú và gia đình.

Sau khi uống Cafe xong, lòng bồi hồi nhớ lại cảnh cũ người xưa... một chút hoài niệm về quá khứ, về đời Quân Ngủ.... Xin mời Quý Vị vui lòng trở lại Cổng ”A” để tiếp nối chuyện đi thăm Trại Hoàng Hoa Thám.

Từ Cổng ”A” đi thẳng khoảng vài trăm mét, bên phải là Trại Trần Quý Mai, hậu cứ của Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù, có đường đi qua Cổng Phi Long của Không Quân, cổng này các Lính Nhà Ta thường “chuồn” khi có lệnh Cấm Trại 100%, mời rẽ trái khoảng vài chục mét sẽ gặp Quầy hàng của Quân Tiếp Vụ bên trái, Bảo Sanh Viện, Chuẩn Y Viện dành cho Gia Đình Binh Sĩ, đối diện là Gia Bình của Công Binh, qua Cổng ”C” cũ, bên phải có một Lô Cốt là Gia Bình của Tiểu Đoàn 3 Nhảy Dù, thẳng lên bên trái sẽ gặp Chùa Hưng Pháp, đối diện là Gia Bình của Tiểu Đoàn 8 Nhảy Dù, tiếp tục sẽ gặp Hậu Cứ của Tiểu Đoàn 2 Nhảy Dù, Trại Thạch Văn Thịnh đối diện là Trại Trần Thanh Phương Hậu cứ của Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù, kế bên cuối con đường là Hậu Cứ của Tiểu Đoàn 1 Pháo Binh Nhảy Dù. Bên hông Hậu Cứ Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù có một con đường đất đỏ, bên phải là Trại Gia Bình, nếu đi thẳng sẽ gặp Hậu Cứ của Tiểu Đoàn Yểm Trợ, đi tiếp sẽ gặp lại nhà bếp Sư Đoàn, đối diện là Sân Bắn thẳng nữa là Đại Đội Quân Xa(có cái Hồ Nước mà bọn

tôi thường tắm) cũng con đường này, khi đi hết vòng rào của Hậu Cự Tiểu Đoàn 9 Nhảy Dù, quẹo trái, thẳng lên là Hậu Cự của Đại Đội 3 Trinh Sát Nhảy Dù, ngo qua là Đài 7, Sân Bắn, qua khỏi Ụ Đất sân bắn là Kho Đạn của Sư Đoàn và Đài 8 (vọng gác vành đai của Sư Đoàn và Bảo Vệ kho đạn).

Như vậy Quý Vị đã đi thăm một vòng Trại Hoàng Hoa Thám, vừa rồi Quý Vị đi thẳng từ Cổng "A" qua Sân Cờ quẹo trái, lần này đi lên chút nữa gặp Bồn Nước cao, rẽ trái sẽ gặp Bộ Chỉ Huy Pháo Binh Sư Đoàn, Đại Đội Kỹ Thuật bên phải, bên trái là Văn Phòng Chỉ Huy Căn Cứ Hoàng Hoa Thám, sau lưng Văn Phòng là Đại Đội 204 Quân Cảnh Nhảy Dù, từ Văn Phòng Chỉ Huy đi thẳng, bên trái là Bệnh Viện Đỗ Vinh mở rộng, có một căn phòng dùng để Khám Sức Khỏe Học Dù, ngo qua là Sân Bắn, nếu ai đã từng học dù còn nhớ, một lần khám là 10 người, bận Xà Lỗn, chạy từ Sân Bắn, nơi để quần áo qua căn phòng khám sức khỏe học dù, sau khi đã sexy 100% trong phòng để Bác Sĩ khám. Đi qua Sân Bắn, bên phải là Đại Đội Tổng Hành Dinh, đối diện là Hậu Cự Lữ Đoàn 1 Nhảy Dù, đi thẳng sẽ gặp Kho Quân Nhu, bên phải, đối diện là Phòng Khánh Tiết Sư Đoàn, đi thẳng thêm chút nữa sẽ có một ngã tư, bên phải là Đại Đội Quân Xa, bên trái là nhà bếp Sư Đoàn, đi thẳng tiếp là Kho Đạn, Vọng Gác Đài 8... như thế là giáp một vòng Trại Hoàng Hoa.

Con đường từ Cổng "A" đi vào gặp Trại Trần Quý Mại rẽ trái, cuối con đường này là Hậu Cự của Tiểu Đoàn 1 Pháo Binh Nhảy Dù, con đường này tuy không đẹp vì không có những hàng cây Diệp thình thoảng chen lẫn vài Cây Phượng như con đường trong Bộ Tư Lệnh vì mới mở rộng thêm sau này, nhưng con đường này, tôi và các bạn thường đi để ra ngoài như xem Cine, coi đá banh tại sân Cộng Hòa, đi tắm hồ tắm Chi Lăng bên Gia Định hoặc đi ra ngoài Trại Gia Bình mỗi khi có việc.

Kính thưa Quý Vị, với những ký ức này chắc chắn sẽ còn nhiều thiếu sót, vì thời gian cũng tương đối dài hơn 36 năm, trí nhớ phần nào bị mai một nhưng cũng hy vọng gọi

nhớ lại phần nào với những ai đã từng sống hoặc một lần nào đó ghé chân qua Trại Hoàng Hoa....

Trại Hoàng Hoa Thám Sư Đoàn Nhảy Dù, đoàn quân đã làm quân thù khiếp sợ, chiến đấu vì an nguy của Tổ Quốc, đã bao chiến sĩ ngã xuống cho Quê Hương, cho màu cờ, sắc áo của Binh chủng và cuối cùng Đoàn Quân ấy cũng phải tan rã theo sự bội vong??? Phải chăng lịch sử đã lặp lại, ngày xưa Cụ Đê Thám đã làm giặc Pháp kinh hoàng, ăn không ngon, ngủ không yên bởi các Nghĩa Binh của Cụ, Hoàng Hoa Thám được mệnh danh là Con Hùm Yên Thế... rồi cuộc Cụ cũng bị phản bội và bị giết chết. Ngày nay các Chiến Binh Hoàng Hoa Thám dù chiến đấu kiên cường nhưng cũng bị bội phản, và những cánh chim Dù bay muôn hướng, kẻ ở lại vương vòng lao lý, bỏ mình nơi rừng thiêng nước độc, người người mưu sinh vất vả.... Trại Hoàng Hoa kể từ ngày ấy không còn nữa nhưng những hàng cây ít nhiều cũng còn hiện hữu, nhắc tôi rằng đã một thời đã cuu mang tôi và bao gia đình, những người đã từng trú ngụ nơi đây, những Chiến Binh của một thời lửa đạn, đã từng ghé qua đây, Trại Hoàng Hoa Thám.

Nếu ai đã từng là Lính Nhảy Dù, ít nhiều cũng có kỷ niệm về Trại Hoàng Hoa.... Với tôi là những hoài niệm không bao giờ quên, thời gian hơn 1/3 thế kỷ trôi qua, trí nhớ phần nào bị bào mòn, lời văn không suông sẻ nhưng những gì ghi lại ở đây là tấm chân tình từ đáy lòng của người con đã sống và trưởng thành từ nơi đây, Trại HOÀNG HOA THÁM.

Kính gửi đến tất cả những ai và các bạn đã từng sống ở Trại Hoàng Hoa Thám hãy yêu thương, đùm bọc lẫn nhau dù qua bao thăng trầm sóng gió của cuộc bể dâu....

Sài Gòn, cuối tháng Năm, mùa Hoa Phượng 2011
Người con Trại Gia Binh Hoàng Hoa Thám
MD 90

Chú Thích:

(*) Đào chì: trong Trại Hoàng Hoa Thám, đối diện với nhà bếp Sư Đoàn có một Sân Bắn, dùng để huấn luyện cho các Tiểu Đoàn về tập bắn, dài khoảng 250 mét, có ụ đất cao khoảng chục mét để dựng bia tập bắn, 8 thế bắn di chuyển từ 200 mét... sau khi bắn xong, những đầu đạn bằng chì bên ngoài bằng đồng ghim vào ụ đất, bọn tôi thường canh vào buổi trưa (lúc này không có mấy Chú An Ninh trong Trại đuối) khi những người lính bắn tập xong, a... a... lê... nhào lên đào chì anh em ơi... ơi! Tay cầm lon sữa bò, tay kia cầm theo vật nhọn như con dao dài khoảng 20cm, đào vào ụ đất để kiếm những đầu đạn ghim vào, sau đó để đầu đạn vào lon sữa bò, nấu lên lấy chì, vỏ đồng bên ngoài, cân ký, bán ve chai, còn chì sau khi nấu đổ vào đit chén để làm chàm chọi đá, nếu nhiều thì bán ve chai lấy tiền đi xem Cine, đi coi đá banh, đi tắm hồ tắm Chi Lăng..., nếu không có tiền thì đi tắm Quân Xa.

()** Tắm Quân Xa: Kế bên nhà bếp Sư Đoàn là Đại Đội Quân Xa có một cái hồ dùng để rửa xe, [bề] ngang khoảng 2.5 mét, dài khoảng 3 mét, sâu khoảng 1.4 mét. Những trưa hè (lại buổi trưa vì buổi trưa các chú lính ăn cơm, nghỉ trưa) bọn tôi thường kêu nhau bằng ám hiệu: túc... túc a. a. là Tắm Quân Xa, lập túc có 3, 4 thằng hưởng ứng, theo nhau đến hồ Quân Xa. Khi tắm vì sợ ướt quần áo (khi về nhà sẽ bị ăn đòn) nên bọn tôi thường sexy 100% để tắm, mãi mê với kiểu bơi chó, bơi sải, thi nhau coi ai lặn lâu hơn.... Thành linh có chú lính hét lên "bắt mấy thằng Quý con ưa phá này"... hoảng hồn bọn tôi nhào lên hồ, bỏ chạy quên cả lấy quần áo... thế là cả bọn long nhong không quần áo... về cũng không được, mà núp mãi cũng không xong... bàn tính một hồi, cả bọn cử tôi vào xin lỗi để xin lại quần áo, tôi không chịu mà bắt cả bọn phải theo tôi, không còn cách nào hơn, cả bọn theo tôi đi vào xin lại quần áo, tôi đi trước, hai tay bùm cái "của nợ", cả bọn theo sau (4 thằng) tư thế giống tôi vào xin lỗi và lấy lại quần áo. Khi gặp chú lính cả bọn tôi mếu máo xin lỗi chú, chú lính nói: "tụi mày vô đây tắm, lỡ xảy ra chuyện gì ai chịu trách nhiệm? Hơn nữa Sếp của tao la tao vì không trông nom cẩn thận để tụi mày vào đây tắm, nhớ chưa?" Cả bọn tôi dạ... dạ... lia lịa và hứa không tái phạm. Nhưng được khoảng một tuần lại nghe ám hiệu "túc, túc a. a", thế là lại lên đường, Hồ Quân Xa trực chỉ, lần này cử một em giữ quần áo, canh gác cho bọn tôi tắm nếu có chuyện gì, chạy được mà không sợ bị mất quần áo như lúc trước... đôi lúc cũng bị rượt đuối nhưng chạy thoát... văng vẳng tiếng la từ đằng sau của chú lính: "mẹ kiếp, mấy thằng con lính Nhảy Dù này, lì lợm quá!?!?!". Thừa Chú Lính, cho bọn cháu gởi lời xin lỗi chú, nếu tình cờ chú đọc được những dòng chữ này. Tuổi thơ của bọn cháu trong Trại Gia Bình, nhà nghèo, con đông nên niềm vui chỉ có thể, mong chú thông cảm. Chuyện này xảy ra vào khoảng năm 1966, 1967 lúc đó tôi và các bạn khoảng 11, 12 tuổi.

MD Vũ Viên,

<http://nhaydu.com>

Nguồn: Internet E-mail do MD Nguyễn Minh Hoàng, TĐ3ND/SĐND, QLVNCH chuyển

Đăng ngày Thứ hai, December 5th, 2011
Ban Kỹ Thuật Khoá 10A-72/SQTĐ/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH